

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΦΙΘ. 170
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτίας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1882.

Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ὄγκος μέγας βαρύνει τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους, ἀπὸ ἐνὸς ἔτους πιέζει αὐτὸ βαρῆς ἐφιάλτης. Τὸ ἔθνος σύσσωμον μετ' ὄγκου καὶ δυσκινήσιας ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πρόσω βαίνει, εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ περυσικοῦ ἔτους ἐντὸς ὀμιχλώδους μάζης, ὅπου ἀσφυκτιᾷ καὶ ἀσθμαίνει. Καὶ ὅσον προχωρεῖ, τόσον ἡ οὐρίχη ἀποκαθίσταται πυκνοτέρα, καὶ ἀκούει ἀενάως εἰς πᾶν βῆμα πενθίμως καὶ δυσαρέστως ἤχου ἐν τῷ σκότει τὸ κρόταλον ὅπερ σύρει ὀπισθεν αὐτοῦ, ὡς κύων τρέχων τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φέρων δεδεμένον ἐκ τῆς οὐρᾶς κασσιτέρινον σκεῦος.

Τὸ σκότος τοῦτο εἶνε τὰ Βαλεντσιαιά. Ἐδημιουργήθη νέα λέξις διὰ νὰ ἐκφρασθῇ πρᾶγμα οὐχὶ νέον ἀλλὰ μεταπεσόν ἐκ τῆς ἀφηρημένης ιδιότητος εἰς τὴν συγκεκριμένην. Ἐντὸς τοῦ σκότους τούτου συνταράσσεται δυσδιάκριτος μυρμηκία, ἐντὸς τοῦ βορβόρου ἀνακινεῖται ἀμορφον καὶ παράδοξον σύμπλεγμα ὑπολήψεων καὶ ὀνομάτων, εἰλημμένων ἐκ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης ἑδρας τῶν ὑπουργῶν μέχρι τῆς ὑποστάθμης τοῦ στρώματος τῆς ὑπαλληλίας. Καμμία ἀκτίς δὲν φωτίζει τὸν ταρτάρειον αὐτὸν βύθρον καὶ διὰ τοῦτο τὸ βλέμμα βλέπει καὶ δὲν βλέπει ἐν αὐτῷ, διακρίνει σκιὰς ἀμφιβόλους, μαντεύει, διστάζει, ὑποθέτει, ζητεῖ νὰ διεσώσῃ, ἀλλὰ σκοτιζέται καὶ κλείεται ἐμφυτον.

* *

Ἡ δικαιοσύνη ἀνεδέχθη νὰ φωτίσῃ τὸ χάος τοῦτο καὶ ἤρ-

χισε νὰ βαίῃ θραυχάει πρὸς τὴν ἀπάτητον ὁδόν. Ἀλλὰ μόλις τὸ φῶς τῶν δάδων αὐτῆς ἔπεσε καὶ ἐφώτισε μίαν γωνίαν τοῦ σκοτεινοῦ ὄραματος, μόλις διέκρινε ἐν τῇ πρώτῃ γρυμμῇ ὄμοῦ μετὰ τῶν πρωτοστατῶν τῆς ὑποχθονίου σπείρας τὴν ἀπεχθὴ καὶ ἰκτερικὴν ὄψιν τοῦ Σωτηροπούλου καὶ πέραν εἰς τὸ βάθος κινουμένης τὰς σκιὰς ἑτέρων δύο ὑπουργῶν, ἐν τῷ μέσῳ συγγνῆς χορείας γυναικῶν φιλοχρημάτων, ἀρρένων ἀσπάγων, κηθλοποιῶν, πλαστογράφων, ἡ δικαιοσύνη ἐσταμάτησεν, ἐσθυσε τὴν δάδα καὶ εἶπε.

— Στήτε! εἶνε τὸ ἀπροχώρητον.

Καὶ ἐστάθημεν, ἔχοντες σκότος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ σκότος εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Λαβυρίνθου.

* *

Διότι τὸ ἀπροχώρητον διὰ τὴν δικαιοσύνην εἶνε καὶ τὸ ἀπροχώρητον διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ ὀρθοποδῆσῃ αἶρον ἐπ' ὤμων τόσον βῆρος ἀνομιῶν καὶ ἀισχυῶν, τὸ ἔθνος δὲν δύναται νὰ δεύσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ζοφερᾶς ἀγχλῆς, οὐδὲ δύναται νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, ἀφίνον μέσον αὐτοῦ καὶ τῆς προόδου τοιοῦτο μέγιστον χάσμα. Ἐκ παντὸς τρόπου ὄφειλε ν' ἀποεἴσῃ τὸν φόρτον τῆς ἀτιμίας καὶ νὰ ἀνοίξῃ διὰ τῆς βίας δίοδον μέσον τοῦ πρᾶσσοντος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ λαβυρίνθου, φονεῖον ἐν ἀνάγκῃ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ φωλεῖον ἐπιροειδογενὲς τέρας τοῦ συνταγματισμοῦ καὶ τῆς ἀρπαγῆς.

Τοιαῦτα ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε τὸ ἔθνος ὅτε προσελθὼν εἰς τὰς κάλπας τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, κατεπλάκωσεν ὑπὸ ὄγκον μολυβδίνων σφαιρῶν τὴν παρελθούσαν ἀμαρτωλήν κυβέρνησιν καὶ ἀνεκέρηξε τὸν Τρικύβην ἀρχηγὸν κραταῖο κόμματις. Ὁ κ. Τρικύβης εἶχεν ἀείρον πολιτικὸν παρελθόν, καὶ ἐν τῆς μογθηρῆς ἐπέμενε νὰ διαβλέπῃ τὰ ὄρθα περιλαίμια αὐτοῦ ἐν ὄσ τοῦ ζοφεροῦ θηδῆκος κενεῖνας, ἡ κοινὴ γνώμη ἀπέκρουε μετ' ἀγανακτικῆς τὴν συκοφαντίαν. Ἡ

Άλλου δ κ. Τρικούπης εφάνη πάντοτε έχων ήρωϊκάς και φιλοπολέμους διαθέσεις, ως απέδειξεν ή άμα τη άνκρήσει εις την άρχήν γενομένη ύπ' αυτού κατοχή του ύπουργείου των Στρατιωτικών. Έφαινετο λοιπόν ως ή μόνος καταλληλός Θησείσ δια τοιαύτην άνδραγαθίαν, και επιμέλει; αφού εξέλεξεν τον ή τόπος, αφού τον ώπλισε, τον εξαπέστειλε κατά του Κωπαύρου, δού; αυτός ως 'Αριάδνην την Βουλήν, ήτις δύναν να τή παράσχη όχι ένα, αλλά είκοσι μίτους, αρχίζουσα τον μύτον του Λομβάρδου.

**

Τί συνέβη όμως; Δυστυχώς συνέβη όχι ή,τι ήλπίζομεν και ή,τι προσβλέπομεν. Ο Θησεύ; αφού απήγγειλε ένθουσιώδεις μέχρι φορτικομένης δημηγορίας, αφού έψαλεν εκ των προτέρων εκατοντάκις τή επινίκια, μόλις προύχώρησε δύο βήματα, μόλις εισήλθεν εις τή πολυδαίδαλον κρυσφύγετον και άπεσύρη μεταμεληθείς ή έλιγοφυχήσας, και καθήσας παρά την είσοδον ήρχισε να όμιλη τρυφερών; μετά τής περιλημένης 'Αριάδνης, ήτις συζητεί μετ' αυτού και ανταλλάσσει χαριεντισμού; περί των κεράτων των αιγών και των εγγέλειων τής Κωπαύδος, πλέκουσα εις κάλτσας τον άχρησιμοποίητον μίτον.

**

Ούτω έν έτος παρήλθεν άφ' ότου έποιήσαμεν τή πρώτον βήμα και έν τούτοις εύρισκόμεθα έτι εις τή αυτό σημείον.

Ο Μινώταυρος ήσυχάζει εισέτι' ή Θησεύ; άμεριμνή και ήμεις εύρισκόμεθα άγωνιώντες πάντοτε, ένώπιον του άπροχωρήτου.

Λέγουν ότι τή δράμα προσεγγίζει εις την λύσιν του, λέγουν ότι ή κάθαρσις επίκειται, αλλά δια τή άπαθή παρατηρητήν τούτο φαίνεται άμφίβολον. Έπειδή πολλοί εισιν οι ψιθυρίζοντες ότι ή Θησεύ; δέν μετεμελήθη μόνον και δέν ώλιγοψύχησεν, αλλά και έσυνθηκολόγησε μετά του Μινώταυρου. Όστε και άν αναγκασθή να εισέλθη έντός του λαβυρινθου ώθούμενος ύπύ του πλήθους, δέν είνε άπίθανον ν' αφήσθ τή έρας να διαφύγη δι' άλλης εξόδου και να δείξη εις τήν κόμην ως συλληφθέντας εις τήν παγίδα τινός Ισχνού; ποντιού; εξ εκείνων οτινες εύρίσκονται εις πᾶσαν οικίαν και εις πᾶσαν αποθήκην.

Τί θα γείνη δέ έν τοιαύτη περιπτώσει; Άγνοοῦμεν τί θα είνη' νομίζομεν όμως ότι έπρεπε να γείνη τή εξής.

Να φροντίσωμεν να εύρωμεν άλλον ήρωα πλέον άποφασιστικόν και όλιγώτερον ιδεολόγον να μάς άπαλλάξη πρώτον πό τον Θησεά και ύστερον από τον Μινώταυρον.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Έπέστη ή καιρός των θερινών θεάτρων αλλά τή θέατρα δέν θ' ανοίξουν διότι τή παρά τήν όδόν Σταδίου μεγάλου θεάτρον, ή Βουλή, είνε ακόμη άνοιχτόν, και ή κόσμος άγαπή να πιγαίνη εις αυτό τή θέατρα, τή όποτον είνε και χάρισμα.

**

Έσχάτως μάλιστα προς περισσοτέρην διασκέδασιν του κοινού εισήχησαν και θεάματα πυγμαχίας και γυμναστικής, και ή πρώτη παράστασις, ήν έδωκαν οι δύο βουλευται Κραναίας και Μεσσήνης επέτυχε πληρέστατα.

**

Τή ώρατον φύλον κατ' αυτές τήσ ήμέρας έδωσε κ' έπίη κυριολεκτικώς. Έδάρησαν άνάμεσον των αι γυναίκες εις τήν Κολοκυθούν. Έδάρησαν εις τήν όδόν Σταδίου αι Γερμανίδες, και δια να φανή συνεπής εις τή φύλόν της και αυτή ή γοαία Παλιγγενεσία έξυλοκοπήθη μέχρις αίματος με τή 'Εθνικόν Πρεΐμα.

**

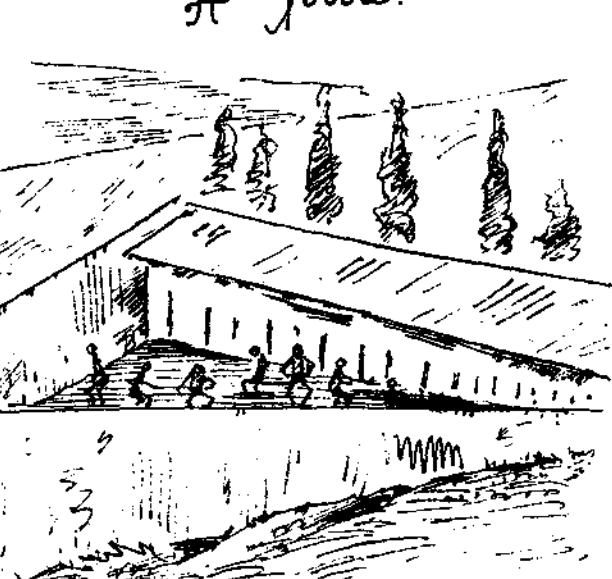
Όπως ή σουπιά φεύγουσα χύνει τή μελάνη της, τοιοῦτοτρόπος και ή έλευσις Σιούμαν φεύγων έμουντσούρωσε τήσ 'Αθήνας με ένα κακοθέστατον λίβελλον. Τή μελάνη του Σιούμαν δέν μουντζουρώνει πολύ, είνε αληθής' άλλ' όπως δή ποτε, είνε λυπηρόν ότι ή στρατός αυτός επί τήσόν καιρόν κατάρθωνε να βάλη τή γυκαλιά εις τήσους άνοιχτοματάς.

**

Έξ άλλης αυτής τής υποθέσεως των λουτρών του κ. Διμασκηνού έν τι εξάγεται, ότι ή μαθηματικός ούτος purus mathematicus δέν έχει τήν κοινόν νοῦν. 'Αλλ' ός παρηγορηθή διότι τήν κοινόν νοῦν δέν είχαν επί του προκειμένου, ούτε αι κυβερνήσεις μας, ούτε τή Ιατροσυνέδριον ούτε, ούτε, ούτε. Πάντες ένθυμούνται τήν άλατώδη βόρβορον εις ήν ή επιχείρησις του απέληξε περίσυν, πάντες ένθυμούνται τήν φοβεράν έκείνην δυσωδίαν. Κυβέρνησις, αρμόδιοι κ.τ.λ. κ.τ.λ. ένι στόμασι ως μωρά παιδία χειροκρότουν τήν παράλογον επιχείρησι. 'Αλλ' ήδη τή γόνητρον άντιπαρήλθε. Ο κόσμος προτιμεί τή περιγιάλι και πολύ πιθανόν ή έφεταιινός θαλάσσιος λουτρών, όπως ή περισινός είχε μεταβληθή εις βαρελοκαθαρήτριον, ή μετασχηματισθή εις πατητήριον.

**

Φαίνεται, ότι ή αυτός κ. Διμασκηνός άπατάται ως προς τήν όρθογραφίαν τής γαλλικής λέξεως, διότι άν αι έν Ευρώπῃ επιτροπέμεναι piscines περι ών όμιλεί ένταῦθα πρόκειται να μεταβληθώσι εις pissines, τότε βεβαίως έχει δικαίον να δειχθή, διότι και αι ιδικαί του δεξαμεναι ως εκ του όλίγου βάθους των, θ' αποδώσι κυριολεκτικώς λουτρά των πισινών.

Αι τορπίλλαι εις Αίτωμιόν.

Τή πατητήριον 'Ο ΠΟΣΕΙΑΩΝ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Προσεχώς θά υποβληθῆ εἰς τὴν βουλὴν ἀναφορὰ τῶν ἀμαξηλατῶν λέγουσα τὰ ἑξῆς:

«Πολλάκις ὑπεβλόμεν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς τὰς θράξας καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ δίκαια ἡμῶν παράπονα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἄχρι τοῦδε ταῦτα δὲν εἰσηκούσθησαν, οἱ δὲ πολῖται ἐξακολουθοῦσι περιφερόμενοι ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ πεζοδρόμια πρὸς μεγίστην ἡμῶν ζημίαν. Προχθὲς εἰσέτι ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ εἰς πολίτης συνεκρούσθη μετὰ τῆς ἀμάξης ἐνὸς τῶν συναδέλφων μας, ἀνέτρεψεν αὐτὴν καὶ διήλθεν ἔνωθεν τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν προξενήσας εἰς αὐτοὺς σπουδαίαν ζημίαν. Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τὴν Βουλὴν νὰ μεριμνήσῃ καὶ διατάξῃ νὰ μὴ περιπατῶσιν οἱ πολῖται εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ μὴ παραβλάπτωνται τὰ συμφέροντά μας.»

* *

Συνεπεῖα διαφόρου σοβαρᾶς ἐφημερίδος, ὡς πληροφοροῦμεθα ἡ Κυβέρνησις παρασκευάζει σχέδιον νομοσχεδίου, δι' οὗ πᾶς πολίτης τοῦ βασιλείου θά φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ "Ἑλληνοῦς ὡς τίτλον εὐγενείας, οἷον ὁ "Ἑλληρ Κολοκυθόπουλος. Τὰ ἀνάλικα τέκνα τοῦ "Ἑλληνοῦ θά φέρωσι μέχρις ἐνηλικιότητός των τὸν τίτλον τοῦ "Υφἑλληνοῦ.

* *

Ἰδοὺ καὶ ποίησις

Ἐκ τῆς ἐν τῇ Φωγῇ Κερκύρας δημοσιευθείσης ἐμμέτρου προσφωνήσεως πρὸς τὸν Κωνστ. Βασιλάκην, βουλευτὴν Μέσης: «Αὐτοῦ ποῦ πάγεις Νιάντη μου, παρτοῦ ν' ἀπαντήσης Κήπους καὶ περιβόλια ἀφοῦ τὴν γῆν πατήσης... Οἱ ἄνδρες νὰ ἀγάλλωται εἰς τὸν κλησιασμόν σου οἱ νέοι νὰ θαυμάζωσι τ' ὄρατον πρόσωπόν σου. Αἱ δ' εὐφρεῖς Νεάντιδες ὄραται Κερρωπίδες κεκοσμημέναι μ' ἄρθη τε γηρηαίαι Ἑλληρίδες...»

* *

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Σφαίρα Πειραιῶς δημοσιευθέντος ποιήματος τοῦ γυμνασιάρχου Ἀντ. Ἀντωνιάδου

Ὁ Χάρος τῆ σαττα του ἔχει ἐδῶ βιγνέτα
Καὶ λόγχεψε τῇ Μαριγῶ τῇ μορφομικρομάτα.

* *

Ἄκρον ἄωτον ἀβρότητα.

Νὰ ἐξυπνάς τὸ πρωῖ, νὰ λέγῃς καλημέρα, καὶ νὰ θλίβῃς τὴν δεξιὰν τοῦ . . . ἐνυτοῦ σου.

* *

Ἄκρον ἄωτον προφυλάξεως.

Νὰ φοβῆσαι ν' ἀνάψῃς τὸ σιγῆρον σου ἀπὸ συγγενεῖς ἀποθαμμένου.

* *

Περὶ τῆς δεσποινίδος Ξ.

— Εἶνε πολὺ εὐμορφος.

— Ναί, ἀλλὰ τὸ ἕνα τῆς ῥάτι εἶνε μικρότερο.

— Δὲν ἤξεύρεις τί λέγεις, ἀπεναντίας εἶνε μεγαλύτερο.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Θεσσαλίας

«Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐπαίχθη ἡ κωμῶδία «ὁ Ἄρχοντοχωριάτης» τοῦ ἀθανάτου τοῦ Γάλλου συγγραφέως Ἀββᾶ δὲ Μολιέρ. Ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου διατρεῖ εἰς τὴν καὶ ἡμᾶς γλώσσαν ἀρκετὰς Γαλλικτικὰς καλλονὰς.»

* *

Ἐκ τῆς Ἑλπίδος τῆς Ἀλεξανδρείας

Ἡ Τροισθητὶα ἰδοῦσα ὅτι ὁ Moniteur μετέφερε τὴν ἐδησιον κλπ. ἔσφερε τὸ συμπέρασμα...»

* *

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων.

Χαίρομεν τῇ ἀληθείᾳ διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιρριφθῆ ἐνοχῆ διότι θά ἦτο ἀπελπιστικὸν ἐὰν ὁ πολιτικὸς οὗτος ἄξων τῆ προκατόχου κυβερνητικῆς μηχανῆς ἐφωράτο συντετριμμένον ὑπὸ τόσῳ κακοήθους σφύρας.»

* *

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

«Τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης ἀναγγόν τὸ πρόγραμμα.»

* *

Ἐκ τοῦ Φαροῦ

Ἡ οικονομολογία εἶνε ἰδιαίτερα ἐπιστήμη, ὁ κάτοχος τῆς ὁποίας ὅταν πωλήτῃ τὸν κάλαμόν του εἰς τοὺς κολυμβιστὰς καὶ δημοσιεύει ἄρθρα συμφώνως τῶν ἀρπακτικῶν καὶ ληστρῶν διαθέσεων ἐκεῖνων, τότε οὗτος ἐκτὸς τῆς ἐμμίσεως ἀμύβης του φημιζόμενος ἀναβ. θάζεται μέχρι τρίτου οὐρανοῦ

* *

Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων

Μετ' εὐχρηστικῆς εἰδομένης σήμερον εἰς τὸ γραφεῖόν μου τὸν κ. Α. Κ... ἐπανακάμψαντα ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν, πρὶν ὄν παρεδώκαμεν τὴν πρὸ ἡμερῶν ἐν τῷ γραφεῖῳ μας μίσησαν ἐπιστολὴν του.»

* *

Ἐκ τοῦ Παμῖσου τῆς Μεσσηνίας.

«Υψώσατε καὶ σεῖς τὴν φωνὴν, δυστυχῆ ζῶα ὅτι ὁ Τρικούπης εἶνε Σάβης.»

* *

Ἐκ τῆς Φωγῆς τῆς Τήρου.

«Ὡ; καὶ πέρυσι, χάριτι θεῶν καὶ χάριν τοῦ ἀέρος τοῦ ἐφ' οὗ μας χείρομεν ἄκρην υγιείαν, πασχόντων μόνον τῶν κ' τοίκων ἀπὸ μεγάλης τοῦ στομάχου ἐξέσεως.»

ΕΚΕΙ!

Εἰς τὴν διασταίρωσιν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰδίου

Εἰς τὸ Ἐμποροραπτικὸν Κατάστημα τοῦ ΘΕΟΦΑΝΟΥ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ τρέξατε νὰ θαυμάσητε τὰ ὄρατα ἀγγεῖα φάσματα, ἅτινα ἐκόμιστε πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ἂν ἐπιθεριὰς ἐνδομασίας μὲ ΕΥΘΗΝΙΑΝ καὶ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἑνώσεως